

Julekalender

Det' sørme, det' sædt snart, december!
Den dejligste måned i nissernes land ...

Jul er noget underligt noget. Et konglomerat af kristen højtid, med et strejf af katolsk helgendyrkelse, fest for lysets genkomst, folketro med de underjordiske, der render rundt med en rød hue, æde- og drikkegilde og et gaveræs, der år efter år sætter ny omsætningsrekord.

Et hundekor, en taledede kamel - der synger - en papegøje fra Amerika, en løve og så en masse iagttagende katte er med i historien

Farfars julekalender

Som en følge af min rolle som farfar er jeg i gang med at lave en digital julekalender til de to største af børnebørnene. De er henholdsvis tre og fem år gamle og er klar til den bedre børnelitteratur. Den mest imponerende julekalender jeg kender er faktisk en børnebog: Jostein Gaarders *Julemysteriet*. Den er pigerne endnu for små til, men en historie skal de have. Jeg er ved at læse og optage *Folk og røvere i Kardemomme By*. Der er 18 kapitler, så der er næsten en hel julekalender. Den 19. får pigerne så - om alt går vel - billetter til teateropsætningen på Bellevue Teatret søndag d. 20, og mon ikke jeg også finder på noget til de sidste dage inden jul - det regner jeg med. Arbejdet med at lave julekalenderen har udviklet sig. Egentlig var det bare tænkt som lydfiler der skulle ligge hver morgen - altså en slags podcast, men så får de jo ikke Thorbjørn Egners tegninger og sange med. Derfor blev det en hjemmeside-kalender, med tegninger-

ne og med en ny lille film hver dag, hvor jeg læser op – hvilket jeg altså ikke er særlig god til – bladrer i bogen og har lagt indspilninger af sangene på. Men det er jo forbudt! Ja, hvis jeg lagde julekalenderen offentligt – men det gør jeg ikke. [Et lille smugkig, tør jeg imidlertid godt lade slippe ud](#). De mange ikke-eksisterende film, bliver først frigivet den pågældende morgen.

Lærerens julekalender

Når man sådan sidder og hygger sig med sin julekalender kan man få mange underlige ideer – jeg gør i hvert fald. Den værste, og mest omfattende, jeg hidtil har fået ved dette arbejde er: Jeg kunne jo også lave en julekalender til mine studerende. Straks kom papir og kuglepen frem. Kunne jeg finde 24 temaer til en julekalender? Det var let: Krænkelsen, Sandhed, Undren, Poesi, Tradition, Jul, Advent, Nisser, Julemand, Lys, Oplysning, Mad, Modernitet, Forventning, Martyren (vidnet), Retfærdighed, Håb, Mennesket, Mødet, Resonans, Den uvenlige verden, Sikkerhed, Forbruget og Freden. Det tog ikke mange minutter, men skulle jeg lave en julekalender med små fortællinger om disse emner – så ville jeg let kunne bruge en måned – på fuld tid.

Men hvorfor gøre det alene? Der er jo sikkert, både blandt de løstansatte daglejere, adjunkterne samt blandt os, mere eller mindre gamle og sure lektorer – ja måske ligefrem blandt pensionisterne, mange der sidder og nørder med deres faglighed på måder, der kan være til glæde og inspiration for os alle sammen – både studerende og ansatte.

Når jeg kigger ned over hvad jeg har liggende, så er der en opgave om *Den skjulte læreplan* og et oplæg om *fortællingen*, der er klar til at komme på julekalenderen og jeg vil hurtigt kunne lave små historier om *Ansvarlighed og PBAMSK*, *Krænkelse*, *Magt* og *Håb*.

Men hvad er det *du* eller *I* sidder og arbejder med og som er så spændende, at det kan inspirere os alle? Har I nogle 5 - 10 minutters historier om jeres fag og de udfordringer og glæder det rummer?

Kan vi lave en *Læreruddannelsens Julekalender*? Ja - selvfølgelig kan vi det. Hvilken pædagogisk, faglig eller blot, på en eller anden måde, relevant historie gemmer du på?

Formen? Ja, den skal, som altid, afstemmes efter indholdet – men det skal kunne formidles digitalt. Interessert? [Klik forbi her!](#)

Tilværelsesoplysningen skal i skolen starte med fortælling - for at ende med stillingtagen.